

РЕШЕНИЕ

№ 5700

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 2-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА В. ПОПОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА Б. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20231110211887 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д – 63д ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. С. Я., с ЕГН *****, срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К №6763255, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал.4 ЗДвП му е наложено наказание „Глоба“ в размер на 200,00 (двеста) лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В жалбата са релевиран доводи за процесуална незаконосъобразност на електронния фиш. Обсъжда се изтичане на предвидените от закона давностни срокове за реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Възражава се срещу размера на наложената глоба, който бил определен в противоречие с чл.27 от ЗАНН. Като съществен порок се обсъжда непълнотата на посочената в електронния фиш, връчен на жалбоподателя, правна квалификация на нарушението, която възпрепятствала възможността му да разбере кой е основният състав на нарушението, сочено като извършено при условията на повторност.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с процесуален представител - адв. С. Я., който поддържа аргументите, изложени в жалбата. Допълва доводите си, обсъждайки отсъствие на доказателства за изпълнение на императивните изисквания на Наредба № 81213-532 за условията и реда за използване на

автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и тези на Закона за движение по пътищата относно реда за установяване и заснемане на нарушение с мобилни автоматизирани технически средства или системи (АТСС). Акцентираща върху липсата на представени заповеди за компетентност на органите, реализирали контрола. Формулирана е молба за цялостната отмяна на издадения санкционен акт.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да вземе отношение по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице. Тя съдържа всички изискуеми реквизити, обуславящи нейната редовност, което предполага пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество, се явява **ОСНОВАТЕЛНА**, макар и само по част от изложените от жалбоподателя аргументи.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 02.08.2022 г., в 13:52 часа, в гр. София, по бул. "Ген. Данаил Николаев", в района до №10, с посока на движение от пл. "Сточна гара" към ул. "Злетово", при ограничение на скоростта за населено място от 50 km/h, лек автомобил марка „Х“, модел „Х“, с рег. №XXXX, се движел със скорост от 74 km/h, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %. Изготвена била справка за собственост на МПС, видно от която собственик се явявал жалбоподателят С. С. Я.. Нарушението било заснето с клип №11743f0/0316142, установено с мобилна система за видеоконтрол - автоматизирано техническо средство (АТСС) тип „СПУКС“, с радар ARH CAM S1, с регистрационен № на устройството: 11743f0. Същата била монтирана на участъка от пътя от служители на ОПП – СДВР, патрулиращи със служебен автомобил, с рег. № СВ8700СХ. Заснетото нарушение е онагледено със снимков материал. Отчетено било превишение от 24 km/h на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

С оглед така констатираното нарушение на основание чл. 189, ал. 4, вр.чл. 182, ал.4 от ЗДвП бил издаден електронен фиш Серия К №6763255 за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на въззивника Я. било наложено административно наказание „Глоба“ в размер 200, 00 /двеста/ лева за извършеното нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, с допълнението, че нарушението е извършено повторно, в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4076131. Фишът бил връчен на нарушителя на 04.08.2023 г., според данни от жалбоподателя, доколкото съобразно писмото от ОПП – СДВР, няма обратна разписка, удостоверяваща друга дата. В този случай следва да се приеме, че жалбата срещу него е подадена в законоустановения преклузивен срок на 18.08.2023 г.

Така изложената фактическа обстановка се установява от писмените доказателства, приети по реда на чл.283 от НПК и приложени по делото, а именно: снимков материал - клип №11743F0/0316142, както и снимков материал, заснел позиционирането на камерата и полицейския автомобил, извлечение от базата данни за регистрации на МПС, поддържана от ОПП – СДВР, Заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на дата 02.08.2022 г., справка – картон на водача Я., ежедневна форма на отчет на наряда към ОПП – СДВР, протокол №13-СГ-ИСИС/29.03.2022 г. от проверка на мобилна система за видеоконтрол, удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126, извлечения от система на ОПП – СДВР, с данни за фиш серия К/4076131, пълномощни за процесуално представителство, писмо от ОПП - СДВР, с УРИ №433200-101204/14.09.2023 г., с приложения „Ръководство за работа със СПУКС от потребители – оператори“, справка от Български институт по метрология (БИМ) изх.№ 57-00-163-1/13.09.2023 г. с приложения, справка от Столична община с регистрационен индекс и дата- СОА23–ДИ11-4564-(1)/15.09.2023 г., с приложение проект на организация на движението на бул.”Ген. Данаил Николаев” в интригуващия делото участък.

Така изброените материали съдът намира за отразяващи в пълнота интригуващите делото факти. Анализирани поотделно и в тяхната съвкупност те позволяват еднозначно установяване на релевантните към предмета на доказване обстоятелства. Анализирани поотделно и в своята съвкупност те позволяват установяване на част от релевантните към предмета на доказване по делото обстоятелства, поради което следва да бъдат възприети без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си. В конкретика съдът се позовава в правните си изводи върху приложените по делото писмени доказателства – часови график на нарядите, протокол за използване на АТСС, удостоверение за одобрен тип мобилна система, протоколи за метрологична проверка и веществените доказателствени средства, съставени в хода на контролната дейност – снимков материал – извлечение от заснетите с техническото средство клипове. Липсват данни, дискредитиращи достоверността на така обсъжданите доказателствени източници. От представените документи от Български институт по метрология и ОПП – СДВР, в частност удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол за проверка на техническо средство, часови график и приложения снимков материал се извеждат характеристиките, респ. факта на тариране на ползвания измервателен уред, както и зададените му параметри за работа. Фигурира и обозначение, че става въпрос за мобилно техническо средство, активирано в стационарен режим на заснемане (съвпадащо както с характеристиките на уреда, описани в приложение към удостоверението за одобрен тип средство за измерване, представено от БИМ, визуализирано в приобщения снимков материал), което е прието за допустимо и от действащите понастоящем норми, регламентиращи съответната материя. Черпят се и сведения относно автомобила, към който е било монтирано техническото средство, респ. персоналният състав на патрула, който е реализирал посредством него контролната дейност. Категорично установена е засечената скорост на движение, като същата е фиксирана и съобразно допустимия толеранс, предвиден за случаите, в които се ползва техническо

средство за контрол. Не се откриват пороци и върху приложените под формата на снимков материал извлечения от заснетите клипове на нарушението. В тях са видими индивидуализиращите белези на процесния лек автомобил, респ. става ясно, че именно неговата скорост е засечена. Пореден аргумент в полза на този извод съдът прави и въз основа на прочита на приобщеното към делото приложение към удостоверение за одобрен тип средство за измерване, допълнено с обозначенията върху извлечения от паметта на АТСС клип, представен на хартиен носител по делото. Изрично на стр. 4 от приложението, абзац последен е посочено, че контролни маркери в средата на страниците на изображението (наподобяващи стрелки – бел.с.) показват, че в момента на заснемане на изображението лазерният лъч е измервал скоростта на преминаване на превозно средство, определено от пресичането им. При съпоставка на това изискване с наличния снимков материал е видимо, че маркерите, разположени в средата на всяка от страните на фотоизображението, са свързани с прави мислени линии, преминаващи и пресичащи се в точка, именно през заснетия т.а. „X 6“, с рег. №XXXX. Последното недвусмислено сочи, че именно скоростта на този обект е регистрирана от високочувствителната техника за контрол.

Представеното от СДВР фотоизображение, на което е заснета заснемащата камера и мястото на нейното разположение, действително, не позволява върху него да бъдат различени дигитални обозначения за дата и час на заснемане. Отсъствието на подобни индивидуализиращи белези обаче не възпрепятства възможността да се заключи положително, че е спазено изискването на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121 3-532 за условията и реда за ползване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Снимката се явява приложение към протокола, изискуем съгласно разпоредбата на чл.10, ал.1 от цитирания подзаконов нормативен акт, който в конкретния случай е изготвен без допуснати пропуски. Той е годно доказателствено средство и позволява да се установи разположението на мобилното АТСС. В него изчерпателно са посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, идентификация на служебния автомобил, с който е свързано АТСС, началото и края на работната смяна и броят на установените нарушения. Изрично е отбелязано и че е изготвена дигитална снимка на монтираното АТСС - обстоятелства, удостоверени и с подписите на надлежно оправомощените длъжностни лица, съставили и проверили протокола, в чиято достоверност съдът няма основание да се съмнява. Данните, вписани в обсъждания документ, ведно с приобщения снимков материал от записа, извършен от мобилната АТСС, доказват, че нарушението е установено в границите на посочения като контролиран участък. Същевременно, не без значение се явява обстоятелството, че при използването на АТСС контролният орган не разполага с възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство, като измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Още повече че процесното устройство разполага с GPS – приемник, чрез

който се установяват географските ѝ координати при поставяне на началото на работния процес, които, впрочем, се визуализират ясно върху извлечението от клипа на самото нарушение, доколкото те се отпечатват автоматично, а не се добавят впоследствие. Като неразделна част от протокола, снимката на позиционирането на използваната камера, поставена върху тринога, е предназначена да позволи придобиването на визуална представа къде точно е мястото на монтиране на АТСС. Тази информация е необходима за извода, дали се разкрива съответствие с мястото на заснемане, включително посоката, в която е било насочено мобилното устройство, отразени от контролните органи в изготвения от тях протокол за ползването на последното. В конкретния случай, върху приложеното изображение ясно се визуализират отличителните белези на средата, заобикаляща мястото на позициониране на камерата, недвусмислено съвпадащи с описаните в протокола, включително тези на патрулния автомобил, а видно от приложената схема за организация на движението, представена от Столична община, за целия участък ограничението на скоростта е 50 км/ч за населено място, установена по силата на чл.21, ал.1 от ЗДвП. С тези аргументи съдът приема, че със събраните доказателства се установява положително съответствие между мястото на нарушението, посочено в приложената снимка и мястото на нарушението, отразено в издадения електронен фиш, както и с местоположението на използваното АТСС.

Съдът няма основание да се съмнява в правилността на предоставената от Столична община – стопанин на пътя, актуална към датата на нарушението схема на организация на движението, респ. наличното знаково стопанство в района на заснемане на нарушението. Следва да се отбележи, че в случая се касае за простъпка, извършена в рамките на населено място, където ограничението на скоростта е установено по силата на закона – чл.21, ал.1 от ЗДвП, въвеждащ забрана за превишаване на скорост с величина 50 км/ч. Не се наблюдават други знаци, въвеждащи различни измерения на позволената скорост, нито се вижда знак, указващ край на населено място.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, доколкото чрез него в значителна степен се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица. Затова съдебният контрол, установен с разпоредбите на ЗАНН, следва да бъде съсредоточен върху законосъобразността на издадените от административните органи електронни фишове. По аргумент от чл.84 от ЗАНН, вр. с чл.14, ал.2 от НПК съдът е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия материален закон, като съобразява императива относно извършването на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, независимо от наведените от жалбоподателя аргументи.

Електронният фиш, според легалното определение, закрепено в разпоредбата на §6, т. 63 от ДР на ЗДвП, представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съгласно чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП той следва да съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния

час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство или името на водача, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Горното съдържание е интерпретирано и съответно закрепено в утвърдения от министъра на вътрешните работи със заповед образец на електронен фиш в съответствие с изискването на чл.189, ал.4, изр. последно ЗДвП.

Видно от съдържанието на процесния електронен фиш са налице част от изискуеми от закона реквизити. Посочени са териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, датата, точен час на извършване на нарушението, регистрационният номер на заснетото МПС и собственикът му. Индивидуализирано е мястото на простъпката, така че лицето, спрямо което се насочва държавната принуда, да се ориентира относно пространствените параметри на вменената му отговорност. От своя страна, същите данни са инкорпорирани и в приложения като веществено доказателствено средство, съобразно чл.189, ал.15 ЗДвП, снимков материал, изготвен с процесната радарна система.

Съгласно чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП органите по контрол за спазване правилата за движение по пътищата имат право за установяване на нарушенията да използват два вида технически средства или системи – заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Следователно разпечатката от радара би представлявала годно веществено доказателствено средство, в случай че са спазени и другите изисквания на закона. В приложеното извлечение със снимков материал от паметта на АТСС, посредством което се твърди да е установено нарушението, са налични данни за него. От доказателствената съвкупност по делото се установява, че същото е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа, след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна проверка, документирана в протокол и е въведено в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. Съобразено се явява изискването за автоматизиран процес при използването на мобилни технически средства (коментирано и в мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд), при който единствената намеса на контролния орган се свежда до тяхното обслужване, но не и упражняването на непосредствен контрол върху функционирането на системата към момент на заснемане на нарушения.

Съдът обаче споделя възражението на жалбоподателя, че в издадения санкционен акт отсъства ясна индивидуализация на нарушението, което възпрепятства възможността да се узнае действителната воля на наказващия орган досежно обективните негови параметри и съществено ограничава правото на защита на санкционираното лице.

В текстовата част на електронния фиш е записано, че се касае за нарушение на правилата за скорост, изразяващо се в това, че тази, установена за населено място, е превишена с 24 км/ч. Допълнено е, че простъпката е извършена в условията на повторност, в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/4076131. Правната квалификация на така

изнесената фактология е вписана в изпратения и връчен на жалбоподателя електронен фиш, като „чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.4 от ЗДвП“. Тя се явява непълна и поради това съществено ограничаваща правото на защита на санкционираното лице. Последното се налага още повече на фона на пропуска да се отразят фактите, с които наказващият орган обосновава квалифициращият признак на състава - „повторност“. Не са ангажирани изрично видът на нарушението, за което е издаден и датата на влизане в сила на цитирания единствено като номер електронен фиш. Без тези пояснения не би могло да се отсъди, че се касае именно за нарушение, извършено в едногодишен срок от предходно санкциониране за същата по вид простъпка. Към споделените доводи следва да се добави и критиката относно липсата на изпълнително деяние сред фактите, вменени на нарушителя. Прочитът на електронния фиш не предлага информация посредством какво поведение (действие, бездействие или комбинация от двете) е изпълнен съставът на твърдяното нарушение. Изпълнителното деяние е съществен признак от фактическия състав на административното нарушение. Неговата липса не може да се санира чрез предположение за вероятната воля на наказващия орган. Административнонаказателната отговорност е вид наказателна такава, поради което и изискването елементите от фактическия състав да бъдат въведени в своята цялост следва да бъде спазвано стриктно, така че дейността по административно наказване да разкрива съответствие с изискването за справедлив процес по смисъла на §6, т.1 от ЕКЗПЧОС. Така обсъдените дотук пропуски, въпреки, на самостоятелно основание обосновават допуснати съществени процесуални нарушения, поради неизпълнение на правилото на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Тук е мястото на коментар да бъде подложено и релевираното от въззивника възражение, насочено към наличието в настоящия процес на два съществено различаващи се помежду си, като съдържание, електронни фиша. Към жалбата, инициирала настоящото производство, е приложен електронен фиш, в диспозитива на който правната квалификация на административното нарушение е изписана, както следва: *„нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и на основание член 189, алинея 4, във връзка с член 182, алинея 4, от ЗДвП“*. Именно този документ е връчен на жалбоподателя. След постъпване на административната преписка в съда обаче, към нея се открива подреден електронен фиш, чието съдържание се различава от това на връчения на Я.. В частта на правната квалификация на нарушението вече се чете: *„нарушение на член 21, алинея 1 от ЗДвП и на основание член 189, алинея 4, във връзка с ЧЛ.182 АЛ.4 ВР.АЛ.1 Т.3 от ЗДвП“*. Не може да бъде игнорирано драстичното разминаване не само между цитираните разпоредби, но дори и тяхното писмено оформление (почернените думи и използвани главни букви). Притеснителното е, че така оформен, вторият документ е приложен към преписката, очевидно, след запознаване с аргументите в жалбата на С. Я., като един от основните сред които се откроява именно непълната правна квалификация на деянието, така както му е предявена с връчения електронен фиш. Доколкото и без ползване на специални знания из областта на техниката е видно, че съдържанието на документа, представен на вниманието на съда от наказващия орган с преписката, е недопустимо променено след неговото генериране и изпращане на нарушителя, което няма как да бъде изпълнено без намесата на човешки фактор (действие,

причините за което и неговото авторство съдът в настоящото производство няма да коментира в допълнителни детайли, доколкото не е предмет на изследване в рамките на повдигнатия правен спор, а може да бъде такъв на друг вид производство), този съд ще обсъжда за нуждите на административнонаказателния процес единствено електронния фиш, връчен на жалбоподателя. Следва да се приеме, че именно с него му е предявено административното обвинение (това е смисълът на изискуемото от ЗАНН връчване на санкционния акт) и спрямо него той е реализирал правото си на защита. Следвайки този подход, решаващият орган установява съществен порок в така издадения документ, с който е накърнено правилото на чл.57, ал.1, т.6 от ЗДвП.

Абсолютно задължително е в наказателното постановление, респ. в електронния фиш административното нарушение, вменено на нарушителя, да бъде описано точно, прецизно и разбираемо, както и да съдържа всички обективни и субективни признаци на посочената, като нарушена норма от съответния нормативен акт. Следва да съществува правно единство между изведения фактически състав на нарушението и приложената спрямо него като накърнена правна квалификация.

Нормата на чл. 57, ал. 1, т.6 от ЗАНН въвежда изискването в основния процесуален акт, издаван в хода на административнонаказателното производство, да бъдат отразени всички обстоятелства, които изпълват отделните признаци, квалифициращи конкретна дейност като административно нарушение и законовите разпоредби, които са накърнени с неговото реализиране. Този регламент съдържа в себе си и задължение за съобразяване на корелация между фактическия състав на „административното обвинение“ и неговото цифрово изражение. Последното пряко кореспондира с правото на нарушителя да разбере фактическите и правни параметри на вменената му отговорност и адекватно да изгради защитната си теза, съобразявайки техните рамки.

В конкретиката на казуса, възведеното в електронния фиш нарушение касае неизпълнение на правно задължение да се съобразява ограничението на скоростта в населено място, което нарушение е описано като накърняващо „чл.21, ал.1 от ЗДвП“. Като съответстваща на материалното правило в контролирания в настоящото производство електронен фиш обаче е посочен санкционната разпоредба на „чл.182, ал.4 от ЗДвП“. Последната предвижда, че: *„Когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца“*. Обсъжданият законов текст въвежда санкции за квалифицирани състави на нарушения на правилата за скоростта. Той обаче няма самостоятелно приложение, доколкото препраща към основните състави на множество различни административни простъпки. Тази структура на правната норма предполага винаги да се изписва привръзката към друга разпоредба, която е относима към фактите. В конкретния случай това не е сторено, което поставя както нарушителя, така и съда пред необходимостта да предполага волята на наказващия орган, тълкувайки я недопустимо

спрямо изложеното в обстоятелствената част на електронния фиш.

Макар изискването за пълнота на фактическото обвинение да не следва да се абсолютизира, между него и ангажираната правна квалификация, е необходимо да се съблюдава съответствие, което да позволява описанието да бъде припознато по своите основни белези именно като нарушение на посоченото позитивно правило за поведение. Разкриващото се единство обезпечава и спазването на императивното изискване, установено с процесуалната норма на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Цитираното правило е съобразено в своята цялост при наличието на корелация между фактическия състав на „административното обвинение“ и неговото цифрово изражение, разглеждано като единство от словесно отразени признаци и нарушена материалноправна норма със съответстващата ѝ санкционна разпоредба. Този съд застъпва становището, че съставът на едно нарушение за нуждите на реализирането на административнонаказателната отговорност, като вид наказателна такава, се формира от единство на хипотеза, диспозиция и санкция. В случая не може да се коментира техническа грешка, доколкото цифровата квалификация се съдържа единствено непосредствено след описанието на фактите, а сред тях отсъства друго указание, което да визира приложимия основен състав на нарушение измежду изброените в чл.182, ал.4 от ЗДвП. Обстоятелството, че обективните белези на нарушението, изведени текстово, би могло да се предположи, че се отнасят към основния състав, въведен от чл.182, ал.1 ,т.3 от ЗДвП, в случая не е достатъчно, а би било и недопустимо. Засегната по драстичен начин се явява нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, която макар да визира реквизитите на наказателното постановление, е относима и към електронния фиш, доколкото с последния се налага наказание/санкция за извършено административно нарушение (в този смисъл и Решение № 4698 от 12.07.2023 г. на АССГ, по адм. д. № 3667/2023 г.) Фактът на издаването на електронния фиш при съкратена процедура, улеснена откъм формалните изисквания по ЗАНН, не дерогира задължението за пълно и точно описание на деянието. Правната квалификация винаги съставлява самостоятелен реквизит на електронния фиш, в който смисъл са и императивните правила на ЗАНН. Следва да се отбележи, че в специалната процедура по издаване на атакувания санкционен акт нормата на чл.53, ал.2 от ЗАНН не намира приложение, още повече че тя касае правомощията единствено на наказващия орган. Във въззивното производство, развиващо се пред районната съдебна инстанция средство за саниране на пропуски в съдържанието на санкционния акт не е предвидено от законодателя. Като не е конкретизирал санкционната норма, административнонаказващият орган е допуснал неяснота на застъпваната теза за извършено нарушение и порок във волята си, изразяващ се в противоречие между словесна и цифрова квалификация на деянието, доколкото съществена част от елементите на нарушението се извеждат именно от нея (*вж „Процесът по ЗАНН“, изд. „Сиела“, София, 2009, автори Лозан Панов и Ралица Илкова, стр. 163*). Този порок повлиява пряко върху правото на защита на нарушителя, като отнема възможността му да се ориентира относно вида и обема на отговорността, която му бива предявена.

Подходът на административните органи е незаконосъобразен, тъй като на практика е

лишил въззивника от възможността да узнае детерминираното административно „обвинение“ не само от фактическа, но и от корелативно изискуемата правна страна, а това е довело до накърняване на гарантираното му от закона право на защита. Съдържанието на окончателния правоохранителен акт, такова, каквото е действително предявено на нарушителя, е единственото указание за това, каква е действителната воля на решаващия орган, как са формирани неговите изводи по фактите и приложимия закон и дали съответстват на реално установимата от доказателствения материал фактическа обстановка. Именно с него се очертават окончателно параметрите на претендираната отговорност, по отношение на които не съществува правен ред за изменение. По тези причини и в настоящото производство съдът не разполага с компетентност да изменя и по този начин да подменя изразеното властническо изявление на наказващия орган, още по-малко да го тълкува или извежда от събрания по делото доказателствен материал, доколкото противното разбиране би поставило правомощията на контролиращата инстанция в противоречие с принципа *reformatio in pejus*.

Независимо от изложените аргументи за допуснати съществени процесуални нарушения в процедурата по ангажиране отговорността на дружеството въззивник, за пълнота съдът намира за необходимо да изложи и кратки доводи за приложението на материалния закон.

Административнонаказателната отговорност на въззивника Я. е ангажирана за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. По делото е установено по безспорен начин, че жалбоподателят, в качеството си на собственик на моторно превозно средство – товарен автомобил марка „Х“, модел „б“, с рег.№ СА2292ТК, е превишил с 24 км/ч допустимата скорост за движение за населено място. Нарушението е установено от приобщените по делото снимков материал от заснемане с АТСС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, приложение и допълнение към удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол за експлоатация на АТСС и график на нарядите, справки за регистрация и собственост на МПС.

Въпреки така установеното от фактическа страна, отговорността на нарушителя не може да бъде реализирана поради допуснати съществени пороци в процедурата по нейното ангажиране, които са неотстраними в съдебната фаза на административнонаказателното производство. Ето защо, този съдебен състав намира, че издаденият електронен фиш е незаконосъобразен и като такъв същият следва да бъде отменен изцяло.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 2-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш, Серия К 6763255, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на С.

С. Я., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200,00 (двеста) лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като **незаконосъобразен**.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____